

1758.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 11 listopada 1950 r.

w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

W wykonaniu § 7 i 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powoływane w niniejszym zarządzeniu rozporządzenie bez jego bliższego określenia oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie miesz-

kań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257 i Nr 49, poz. 457).

§ 2. Uprawnienia w przedmiocie orzekania o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe, wynikające z § 7 rozporządzenia, przekazują na podległe bezpośrednio Ministerstwu Górnictwa przedsiębiorstwa, urzędy i instytucje.

Zakwalifikowanie lokali mieszkalnych do mieszkań służbowych winno nastąpić do dnia 30 listopada 1950 r.

§ 3. W wypadku reorganizacji lub likwidacji przedsiębiorstwa, urzędu lub instytucji przydział mieszkania pracowniczego pozostaje w mocy zgodnie z § 12 ust. 2 pkt. 1) rozporządzenia.

§ 4. Wnioski, oparte na przepisie § 21 ust. 1 rozporządzenia, w sprawie zarządzenia opróżnienia mieszkania służbowego lub pracowniczego bez obowiązku dostarczenia mieszkania zastępczego, należy przedkładać w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnym interesem publicznym przez Departament Zatrudnienia i Spraw Socjalnych do decyzji Ministra Górnictwa.

§ 5. W związku z przepisem § 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia pracodawcy:

a) ustalą, w jakich przypadkach nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego odnośnie dokonanej przez pracownika zmiany pracy,

b) wystąpią w pozostałych przypadkach w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. jako dawny pracodawcy w stosunku do obcych pracowników i osób wspólnie z nimi zamieszkałych z żądaniem udowodnienia w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania pisma, że przejście ich do pracy u innego pracodawcy nastąpiło przy zachowaniu wymogów uzasadniających otrzymanie mieszkania zastępczego (§ 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 13 rozporządzenia oraz okólnik Nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1950 r. w sprawie zasad żądania opróżnienia niektórych mieszkań służbowych lub mieszkań pracowniczych — Monitor Polski Nr A-86, poz. 1065). Pismo to winno zawierać odpowiednie pouczenie z zakresu rozporządzenia i okólnika Nr 21.

W przypadku uznania przez dawnego pracodawcę, że przejście pracownika do pracy u innego pracodawcy nastąpiło bez zachowania wymogów uzasadniających otrzymanie mieszkania zastępczego, pracodawca ten, zawiadamiając pracownika o nieuwzględnieniu jego dowodu, wezwie go zgodnie z § 15 rozporządzenia do opróżnienia mieszkania razem z wszystkimi osobami wspólnie z nim zamieszkałymi i pouczy jednocześnie o prawach wynikających z § 23 rozporządzenia.

W razie nieprzedłożenia przez wezwanego pracownika dowodów w określonym terminie dawny pracodawca wezwie go w sposób przewidziany powyżej do opuszczenia mieszkania.

§ 6. Przedsiębiorstwa, urzędy i instytucje będące w rozumieniu rozporządzenia pracodawcami dokonają do dnia 31 grudnia 1950 r. przydziału lokali mieszkalnych, zajmowanych przez swoich pracowników, zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia.

Przydział winien zawierać dane zgodnie z § 5 ust. 1 i 2, § 22 ust. 1 oraz § 23 rozporządzenia według wzorów, ustalonych okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 października 1950 r. (Monitor Polski Nr A-118, poz. 1464).

MINISTER GÓRNICTWA

R. Nieszporek